

Těch pár dnů

Helena Vondráčková

Pročs mi sám připomněl zas těch pár dnů?
Jen ze svých sobeckých důvodů.

Úvod jsi zvlád, mluv dál,
snad smím ten záměr přijmout.
Vždycky kompliment mi krásně zněl
z tvých rtů.

Já ex post slabost mám pro těch pár dnů,
deset rán, jedenáct soumraků.

Útulný kout skryl nás
do tajných zátok mých a tvých řas,
i v dešti příšerném
svět zdál se bez mraků.

Snad smíš jen jednou prožít
těch pár, pár dnů.

Jak žák tehdy jsem zahořel,
němý stál před tvou krásou.

Ta tvá slova dnes, bohužel,
o pár let zpožděná jsou.

Kdy jsem já vlastně žil?
Jen těch pár dnů.
Vlastně žils jen těch pár dnů.

Objevil světadíl zázraků.
Světadíl zázraků.

Proč s léty ztratíš, zradíš, prodáš, zboříš
chrám snů?
Proč máš jen jednou prožít
těch pár, pár dnů?

Snad můžem stokrát.
Kdo z nás ví? Snad stokrát.
Ne jen jednou.
Nalézt, vyhrát
těch pár, pár dnů,
těch pár, pár dnů